Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

N°: 7 14 FEBRUARI 1953

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

ELKE DAG OPNIEUW vind ik het prettig mij te verdiepen in de brieven, die jullie me schrijven. Het zijn er massa's, maar toch vervelen al die briefjes me nooit, want er zijn er geen twee aan elkaar gelijk. De een wil dit weten, de andere vraagt dat, een derde heeft weer wat anders op te merken en zo gaat het maar door. Iedereen krijgt antwoord, óf in ons blad óf rechtstreeks.

Neen, er zijn enkele briefschrijvers en -schrijfsters, die 't me wel eens lastig maken. Dat zijn degenen, die hun naam of adres (of beide!) vergeten op te geven. In zo'n geval staat zelfs Donald Duck machteloos.

Er zijn ook vergeetmutsen, die te weinig postzegels op hun briefkaart of brief plakken.

Zulke jongelui doen me wel eens denken aan beroemde mannen, die ook verstrooid of vergeetachtig waren.

De beroemde natuurkundige Ampère (denk maar eens aan de ampèremeter) was er een von. Op een dag wilde hij een eitje voor zichzelf koken en om er zeker van te zijn, dat het ei de voorgeschreven tijd zou koken haalde hij er zijn horloge bij. In zijn verstrooidheid stopte hij echter zijn horloge in het kokend water en hield hij het ei in zijn hand!

Nóg beroemder en knapper was misschien de Engelsman Newton, ook een natuurkundige. Hij had een kat van welke hij veel hield en om het dat dier gemakkelijk te maken in de kamer te komen maakte hij een rond gat in zijn kamerdeur. Toen die kat eens jongen kreeg, maakte Newton er voor hen een paar kleine gaten bij. Zijn dienstbode had toen moeite de grote man aan het verstand te brengen, dat één gat voldoende was!

Nu zullen jullie misschien zeggen, dat jullie zeker wel eens van de wijs af mogen zijn als zelfs heel beroemde, geleerde mensen dat ook zijn. Dat dácht je maar! Jullie zijn niet beroemd en daarom alleen reeds gaat het niet op, dat je jezelf verontschuldigt door op beroemde mensen te wijzen. Wat ik dus van jullie vraag is: een beetje oplettendheid, asjeblieft!

Dit geldt niet alleen, wanneer je aan „Donald Duck" schrijft, maar bij alles wat je doet. Thuis, op school en — niet te vergeten — op straat!

DONALD

Ons jongste prinsesje wordt zes jaar en haar drie zusjes delen mee in de feestvreugde! Alle kinderen in Nederland wensen Prinses Marijke natuurlijk een hele prettige dag toe en hopen, dat deze verjaardag nog dikwijls gevierd mag worden!

Lang Leve Prinses Marijke!

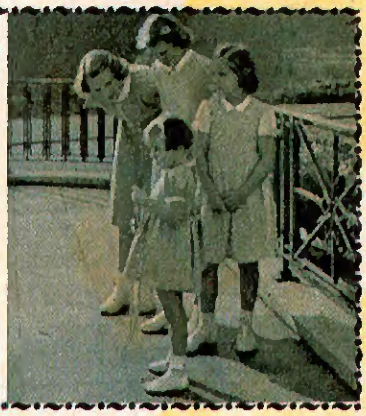

Foto W. Schuurman
N.F.K. Den Haag-Holland

Wat zeggen jullie van dit vrolijke viertal, dat vol aandacht Donald Ducks avonturen volgt? Het zijn Helga, Jan, Ina en Leendert Buis uit Halfweg, die zó in ons blad verdiept waren, dat ze niet eens merkten, dat er een foto genomen werd! Donald zelf vond deze foto zo leuk, dat hij toegestaan heeft om hem voor deze ane kear te plaatsen. „Maar," heeft hij or hij gezegd, „dat moet niet te vaak gebeuren, want als er dikwijls van die foto's in komen, dan worden mijn drie neefjes veel te trots, als ze merken, dat iedereen hun avonturen leest!"

★ ★

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

IN ONZE wekelijkse Donald Duck prijsvraag speelt deze week weer die bekende, kleine kabouter een grote rol. Misschien wist je het nog niet, maar hij is dol op platen kleuren en daarom draagt hij op de tekening die je hier ziet een vijftal doosjes met klaurpotloden. Erg handig draagt hij ze niet, vind je wel? Maar hoe het ook is, in ieder doosje zitten potloden van een kleur, die op het doosje staat aangegeven.... alleen zijn de letters van iedera kleur een beetje door elkaar gezet. Kom, doe mee, we gaan ze weer goed zetten, schrijven de vijf kleuren, die we uit de letters hebben samengesteld, op een briefkaart, die je adresseert aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amstardam en in de linkerbovenhoek de woorden „Prijsvraag nummer 7", en.... misschien win je dan wel een prijs!

De oplossing van de prijspuzzle van 31 Januari: 1. vingerhoedskruid; 2. sleutelbloem; 3. leeuwenbekje; 4. trompetnarcis; 5. slangenkruid.

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes - 20 Brownie, Model E, winkelwaarde ƒ 28.-; tweede prijs: een mooie vulpan met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde ƒ 16.50; derde tot en met tiende prijs: een fraai vulpotlood.

Wie hebben de prijzen van de puzzle van de week van nummer 1, 3 Jan. 1953, gewonnen? Hier volgen de namen van de gelukkigen: Eerste prijs: een fototoestel, **Ina Kramer, Melkweg 39, Urk.** Tweede prijs: een vulpen, **H. Timmermans, Rabenhauptstr. 36, Groningen.** Derde prijs: een prachtig vulpotlood, **Robert Allegro, Elkenweg 2, A'dam.** Vierde t.m. tiende prijs: een vulpotlood: **A. Evenhuis, F 76 B, Geesteren; Nel Korporaal, Oostdijk 72, Oud-Beyerland; D. J. Hittingen, Bantamstr. 25, Haarlem; Rudy Holstvoogd, Appelstr. 91, Den Haag; Jan Uiterwijk, Kerkenbos A 201, Zuidwolde; Cobi Zwiers, P. Buyslaan 27, A'foort; Wim van Hemert, Roelof Hartplein 21 II, A'dam.** Alle prijswinnaars zullen een dezer dagen hun prijs toegestuurd krijgen.

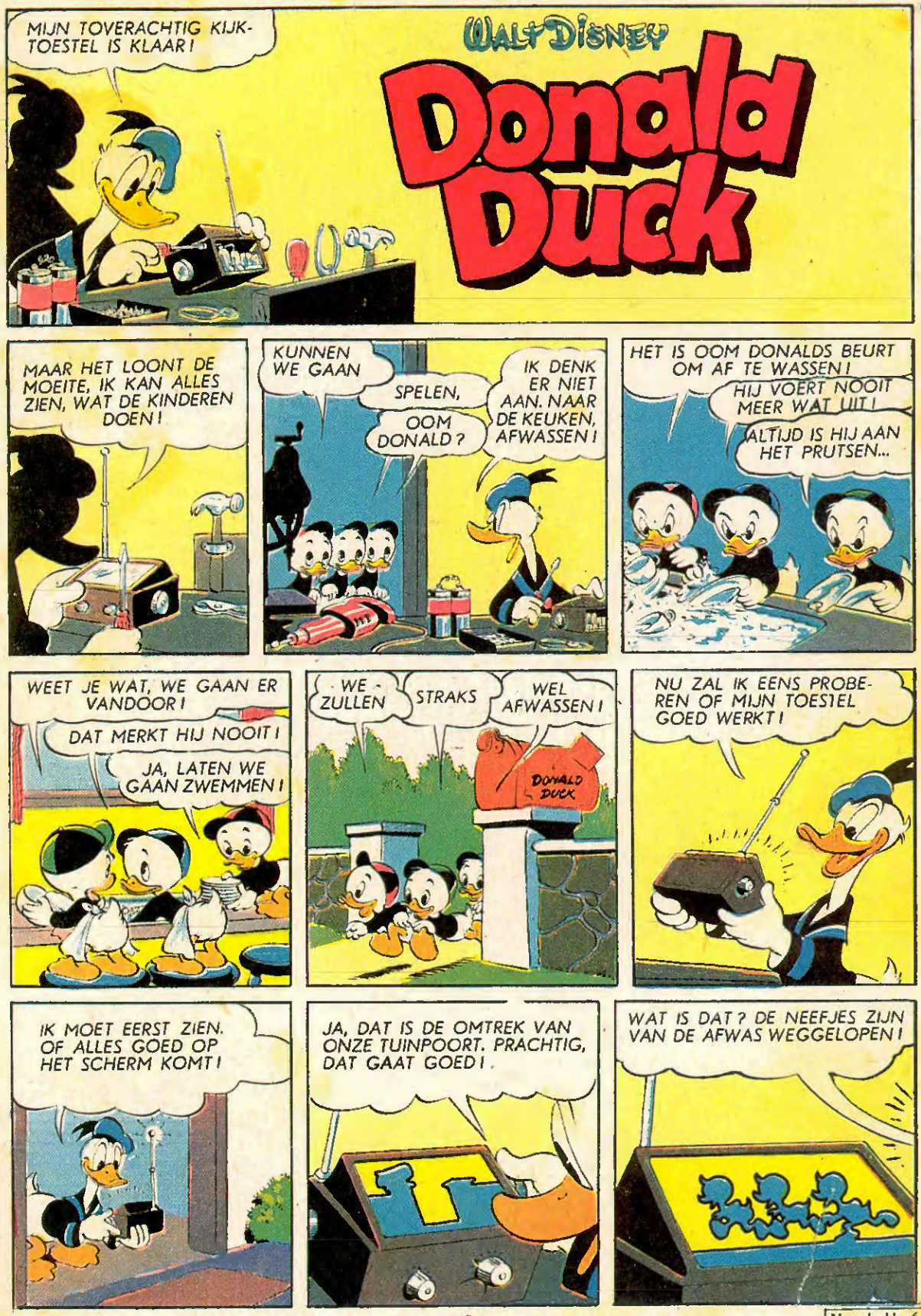

Vervolg blz. 6

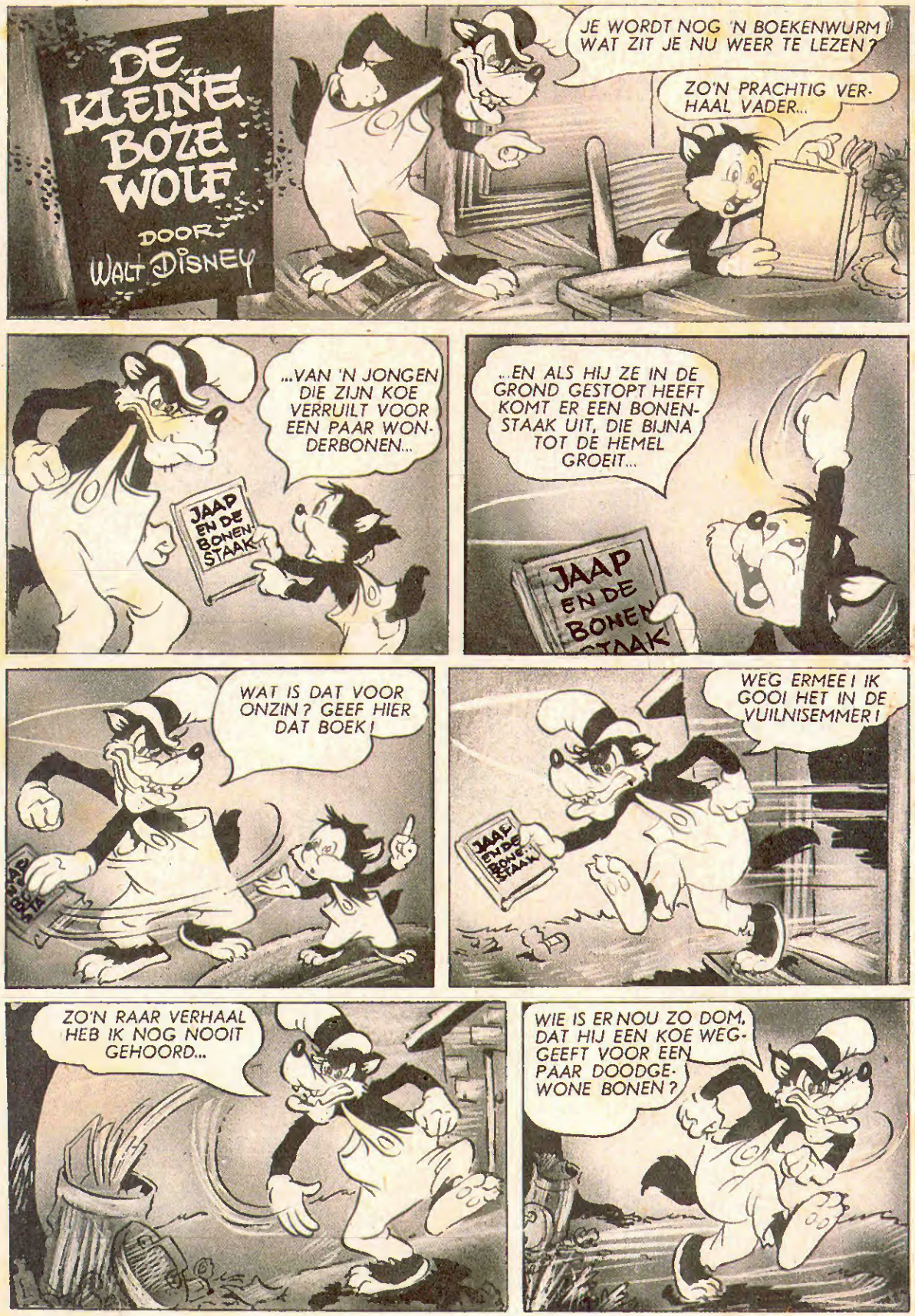
DE KLEINE BOZE WOLF
DOOR WALT DISNEY
JE WORDT NOG 'N BOEKENWURM! WAT ZIT JE NU WEER TE LEZEN?
ZO'N PRACHTIG VERHAAL VADER...
...VAN 'N JONGEN DIE ZIJN KOE VERRUILT VOOR EEN PAAR WONDERBONEN...
JAAP EN DE BONENSTAAK
...EN ALS HIJ ZE IN DE GROND GESTOPT HEEFT KOMT ER EEN BONENSTAAK UIT, DIE BIJNA TOT DE HEMEL GROEIT...
JAAP EN DE BONEN STAAK
WAT IS DAT VOOR ONZIN? GEEF HIER DAT BOEK!
WEG ERMEE! IK GOOI HET IN DE VUILNISEMMER!
ZO'N RAAR VERHAAL HEB IK NOG NOOIT GEHOORD...
WIE IS ER NOU ZO DOM, DAT HIJ EEN KOE WEGGEEFT VOOR EEN PAAR DOODGEWONE BONEN?

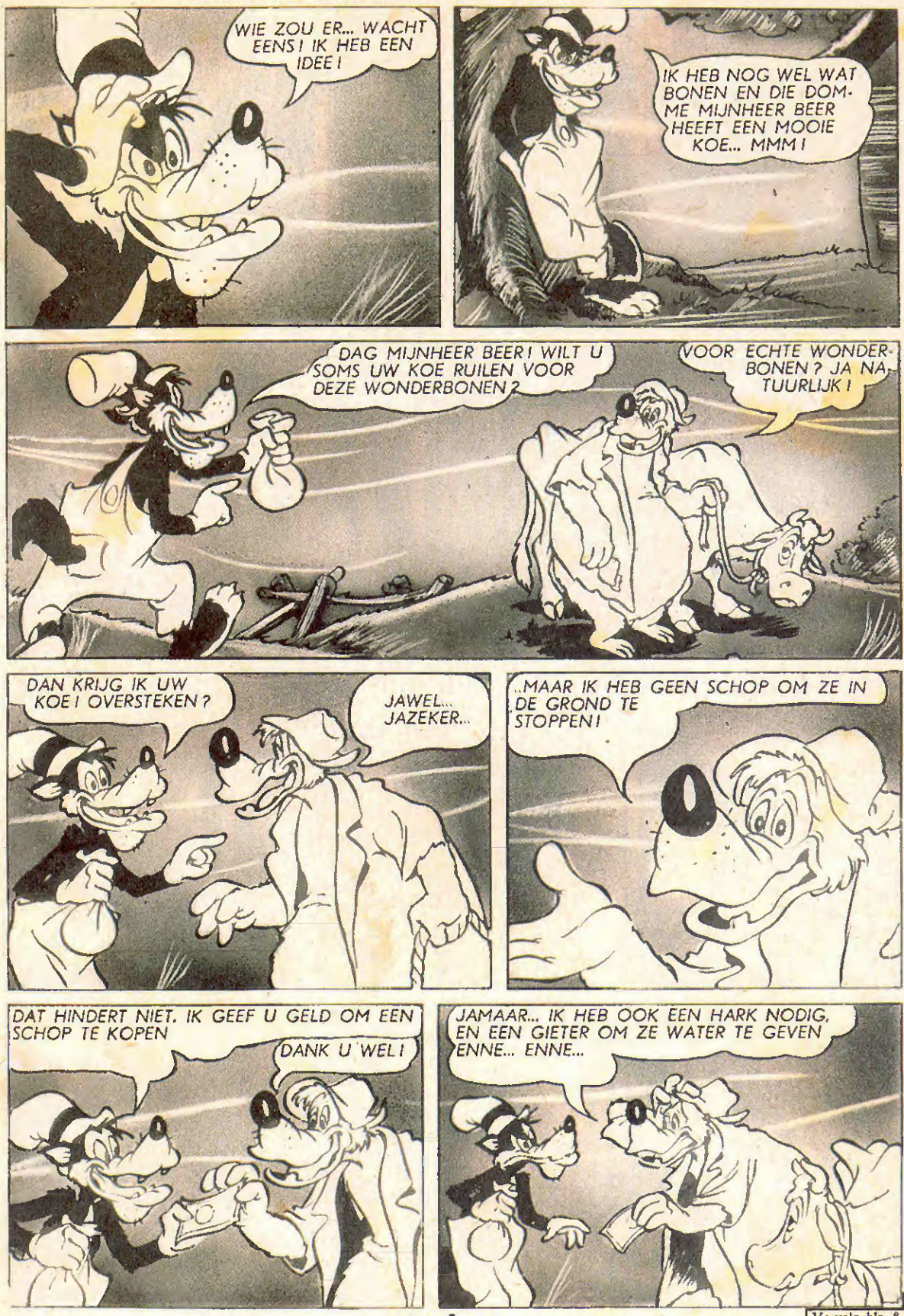

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

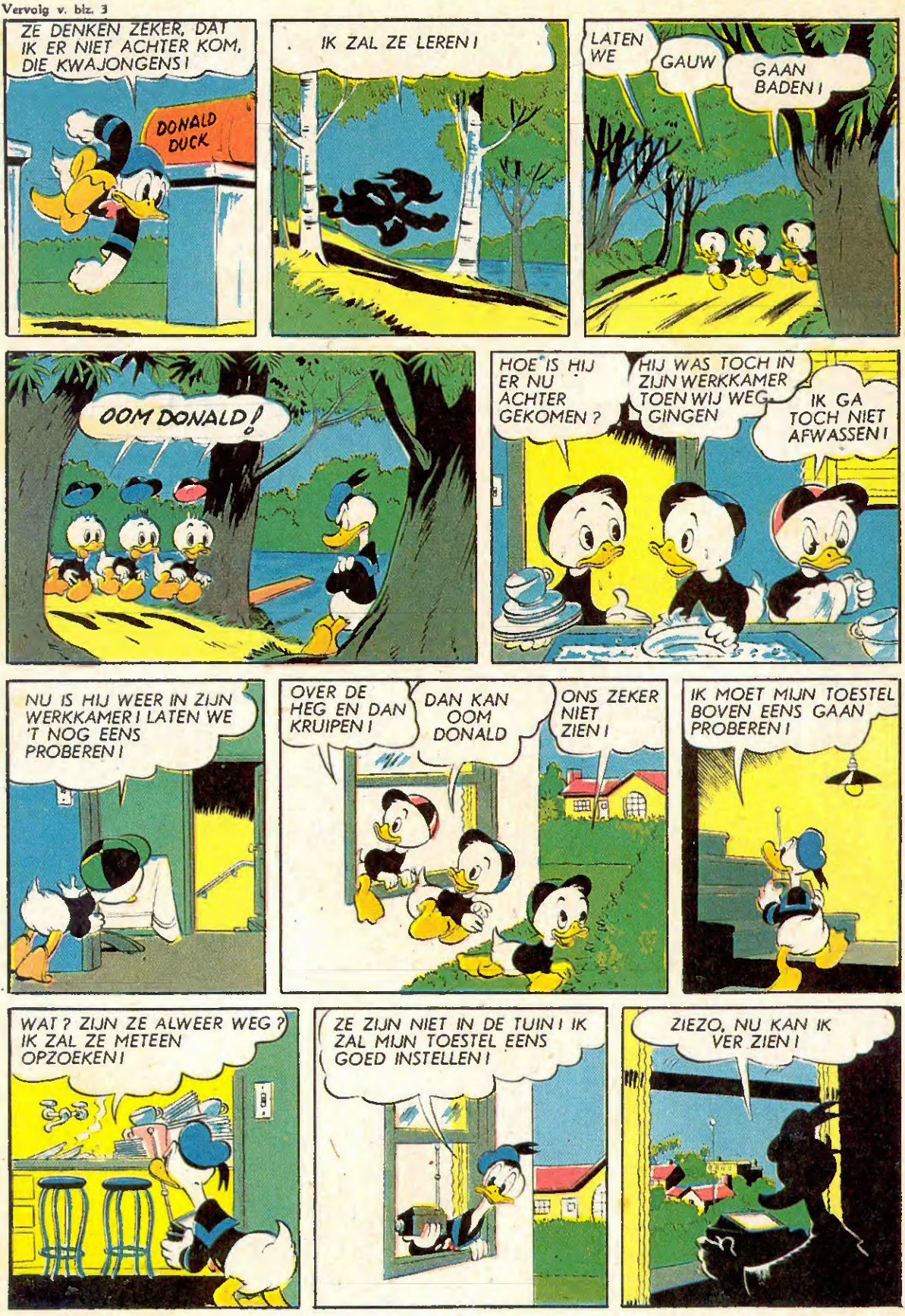

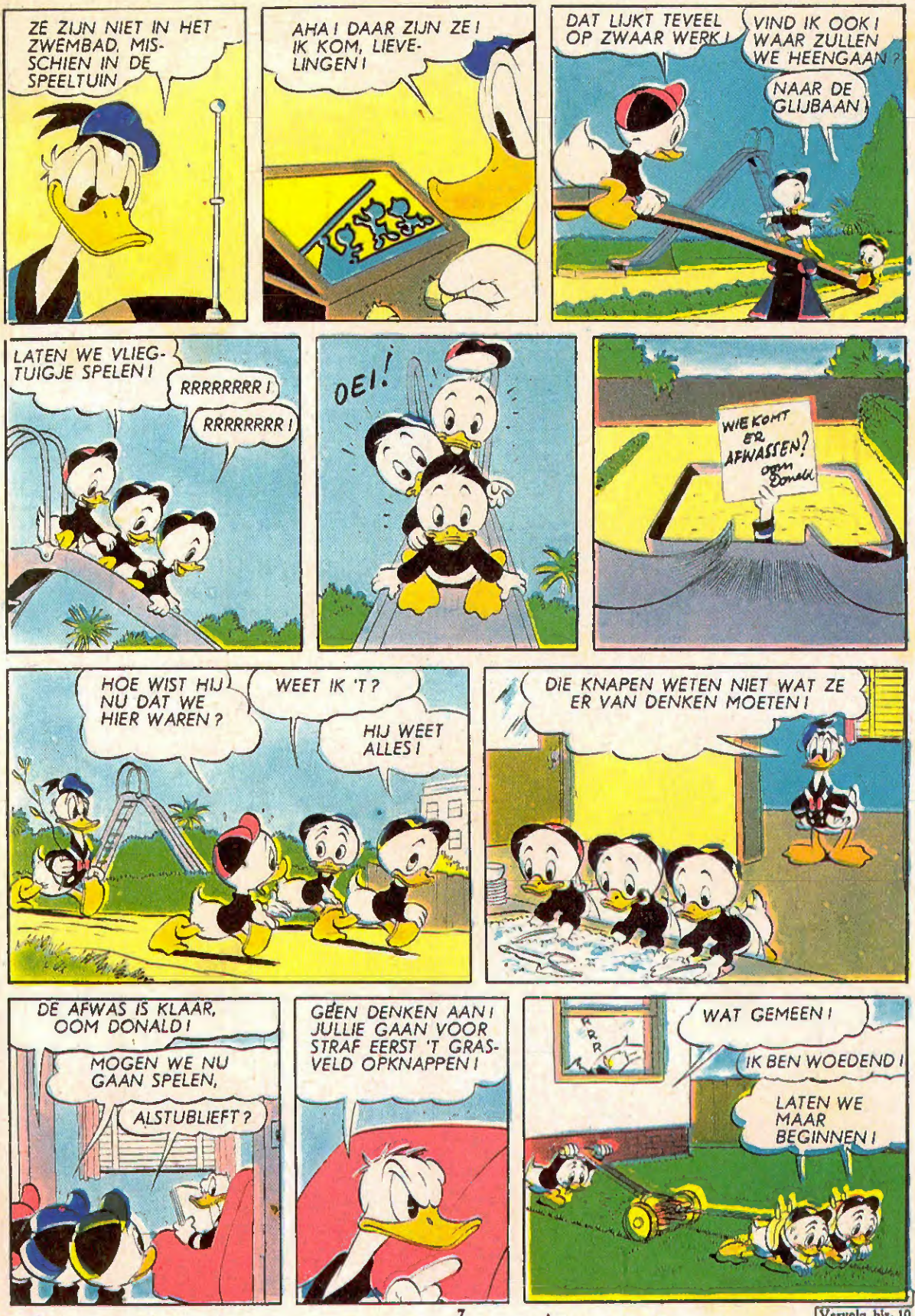

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

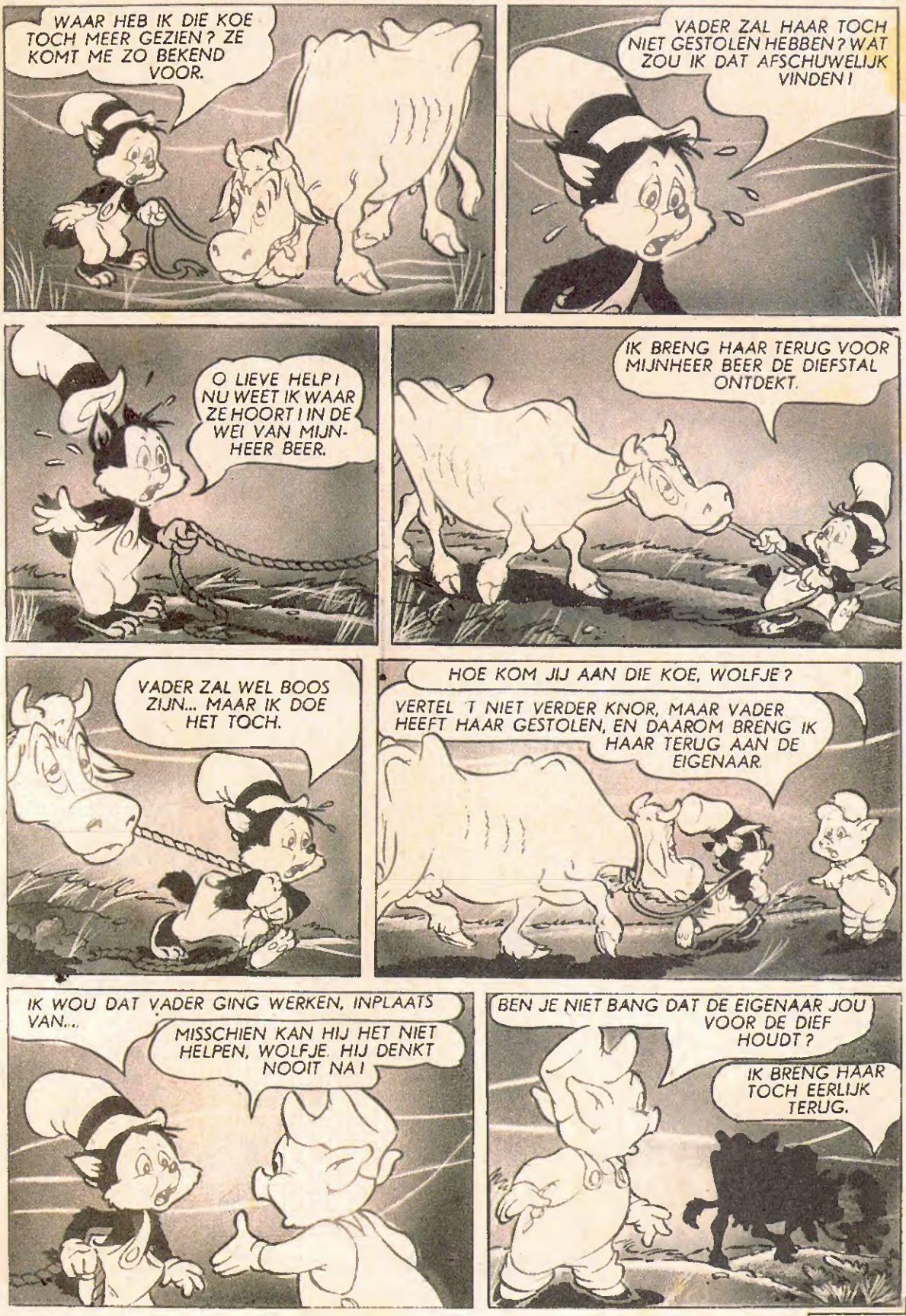

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

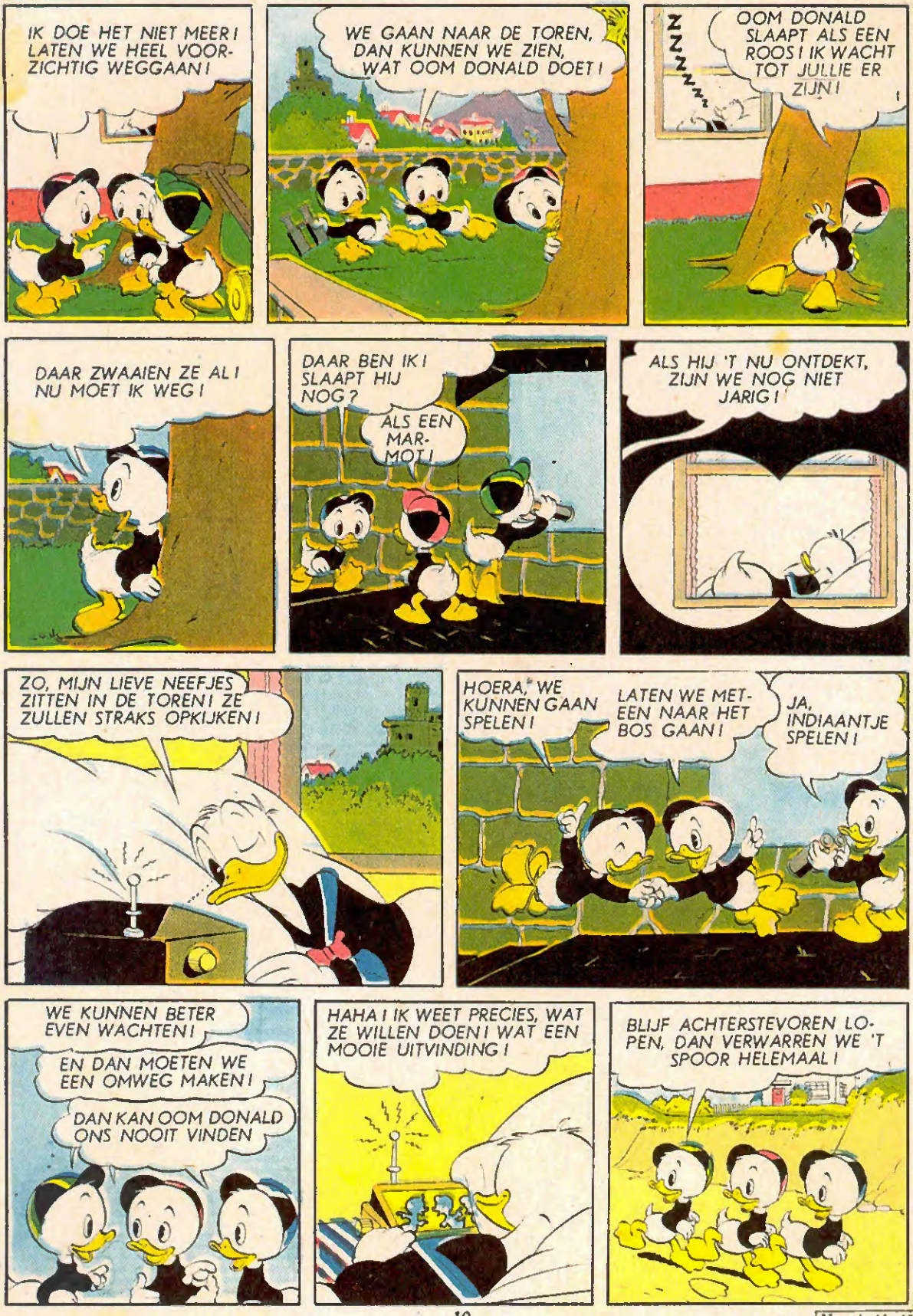

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

BEKENDE SPORTFIGUREN

LOUIS BIESBROUCK

Loekie is een jongen van 8 jaar en een groot liefhebber van voetballen. Van St. Nicolaas kreeg hij zijn eerste paar voetbalschoenen en daar schopt hij mee als een „eerste klasser". Zoals Loekie nu begint te spelen, is ook zijn vader begonnen, Louis Biesbrouck, aanvoerder van R.C.H. te Haarlem en aanvoerder van het Nederlands elftal. Ook hij kreeg zijn eerste paar voetbalschoenen van St. Nicolaas en speelde met buurjongens een partijtje voetbal op straat. Voetbalschoenen gaan gauw stuk, als je er op straat mee speelt en daarom werd Biesbrouck lid van het adspiranten elftal van R.C.H. Al gauw maakte hij promotie, waardoor hij bij de junioren kwam.

Op school werd hij aanvoerder van het schoolelftal. Dat had hem bijna zijn carrière als voetballer doen mislopen. Dat zat zo: Nadat het schoolelftal, waarvan Biesbrouck aanvoerder was, de eerste ronde van de schoolwedstrijden had gewonnen, moesten zij in de tweede ronde tegen een veel sterkere club uitkomen. Op de afgesproken tijd waren slechts 10 van de 11 spelers aanwezig. Op weg naar het veld kwam Biesbrouck een jongen tegen, die allang van school en een stuk ouder was. Hij vroeg hem de open plaats te willen bezetten. De wedstrijd werd met 6—0 gewonnen, maar het Haarlemse Voetbalbestuur kwam er achter en de wedstrijd werd gediskwalificeerd. Biesbrouck kreeg een uitbrander en de waarschuwing dat, wanneer het gebeurde zich zou herhalen, hij niet meer in R.C.H. zou mogen blijven spelen en de voetbalsport maar vaarwel moest zeggen.

Gelukkig is dat goed afgelopen. Het werd zelfs een snelle promotie voor Biesbrouck. Toen hij 16 jaar was speelde hij al in het eerste elftal van R.C.H. In 1949 speelde hij zijn eerste interlandwedstrijd tegen Frankrijk. Vlak voor het einde van deze wedstrijd werd hij geblesseerd, waardoor hij voor de eerste — en tot nu toe enige — maal wegens voetbal een paar dagen van zijn werk moest verzuimen. Biesbrouck voetbalt niet alleen goed, maar puzzelt ook graag. 't Liefst doet hij dat met Abe samen. Als zij de avond voor een interlandwedstrijd hun kamer opzoeken in bun hotel, dan lossen zij, bij wijze van ontspanning, eerst nog even een kruiswoordraadsel op.

EEN DRAAIEND MOLENTJE

Een molentje snorrend en draaiend in de wind vindt iedere jongen of meisje altijd leuk en het kost je maar weinig moeite om zo'n stukje speelgoed voor een kleine dreumes te maken.

Je neemt een stukje stevig tekenpapier van 12 cm in het vierkant. Nu knip je de lijnen 1, 2, 3 en 4 in tot het kruisje. Vervolgens prik je punt A. B. C en D gezamenlijk op het middelpunt met een speld vast. Nu prik je het molentje aan een latje, maar je zorgt er voor dat er een flinke kraal tussen het molentje en het latje komt. En dan maar naar buiten en je molentje in de wind laten snorren!

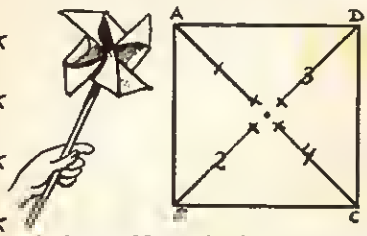

OOM DONALDS *Brievenbus*

Hier is het adres, waarop jullie naar Oom Donald kunnen schrijven: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek van je briefkaart of van je enveloppe de woorden „Oom Donalds Brievenbus".

Elje Wiersema, Noordhorn: Met zo'n zwemkampioen durf ik haast niet te praten. Ik plas af en toe ook wel eens een beetje in het water rond, maar wedstrijden winnen.... nee! dat niet.

Henk Thiadens, Assen: De twee puzzles, die je gemaakt hebt, zijn werkelijk heel goed. Ik zal ze bewaren. Maar wist je, dat je puzzles veel gemakkelijker kunt oplossen dan samenstellen? Dus je hebt beslist een heel knap stukje werk geleverd. **Lenie Tisseur, Lelden:** Denk jij, dat Oom Donald in een vogelhuisje woont? Je hebt zo'n huisje getekend en je schrijft er met grote letters op: „Oom Donald"! Dank je wel, hoor, ik woon liever in een lekker warm huis met echte kamers! **Harry Speelman, Emmeloord:** Ik zal er eens over denken, Harry, over die figuurzaag-voorbeelden! Je moet nog maar een poosje geduld hebben! Wat een mooie achternaam heb jij, zeg! **Lammert Hakkenes, Klazienaveen:** Ook al lijkt het soms van niet, toch is het waar: de drie neefjes houden zoveel van hun Oom Donald Duck, dat ze nooit bij iemand anders zouden willen wonen! **Benny v. d. Staay, Maastricht:** Jij hebt een heleboel verteld in een paar woorden! Maar toch is het ook leuk, een hele lange brief te krijgen met een heleboel avonturen er in! Die schrijf je me nog wel eens, hè Benny! **Krijna de Ligt, Vlaardingen:** Een tekening drukken is erg moeilijk werk. Als je goed je best doet, leer je later misschien, hoe die tekeningen gemaakt worden! **Peter v. d. Maagdenburg, Breda:** En dat is een jongen naar mijn hart! Wat weet jij veel over jouw stad te vertellen, Peter! Het doet me echt plezier! Ik zou wel willen, dat alle jongens en meisjes hun stad zo goed kenden als jij de jouwe! **Nieske van Streun, Delfzijl:** Lezen en postzegels sparen zijn twee echte hobbies, hoor! En nog wel erg mooie ook! Als je je lievelingshobby weet, dan vertel je me 't nog wel, hè? **Nelleke Hubregtse, Middelburg:** Ik heb ernstig met de Grote Boze Wolf gepraat en hij heeft beloofd, zijn best te doen. Maar, Nelleke, ik zou er maar niet te vast op hopen; want... Ik ken hem langer! Hij is écht een **Grote Boze Wolf!**

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres, Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119181. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 ct. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal.

Copyright 1953 Walt Disney Productions - „De Geïllustreerde Pers N.V.". — Alle rechten voorbehouden.

ROB

WETEN JULLIE NOG, wat er allemaal gebeurd is? Koning Richard Leeuwenhart was met zijn mannen naar het heilige Land getrokken. Plotseling werd Engeland echter opgeschrikt door de tijding, dat de koning door andere vorsten gevangen genomen was en slechts tegen een hoge losprijs weer vrijgelaten zou worden. De valse regent, prins Jan, beweerde, dat de schatkist ledig was. Van alle kanten kwamen toen de mensen hun offers brengen, om de koning weer vrij te kopen.
Ook Robin Hood en zijn mannen bleven niet achter. Maar ze deden nog meer. Ze overvielen de wachten van de sheriff en vulden een grote kist met de schatten, die deze valse dienaar bijeengeroofd had. Met deze kist op hun schouders drongen ze door de menigte heen. Niemand herkende Robin Hood. Maar toen de mensen deze volgeladen kist langs zich heen zagen dragen, begrepen ze dadelijk, dat hier iets bijzonders gebeurde. Vooral toen ze het betrokken gezicht van de sheriff zagen en de woedende blikken uit zijn ogen opvingen, begon menigeen te vermoeden, dat hier Robin Hood weer aan het werk was.
Maar voor wie vlak bij de tafel stonden, bleef geen twijfel over. Want duidelijk klonk het uit de mond van één der dragers: „Hier zijn de schatten van de sheriff! Hier is zijn bijdrage in de verlossing van onze koning." Tegelijkertijd lieten de vermomde mannen de kist zakken. Ze openden het deksel en lieten de inhoud op de tafel glijden. Kreten van verbazing stegen op. Gouden schalen en bekers, kostbare armbanden, brede hoofdringen, gouden sporen, dozen met edelstenen versierd, het rolde alles te voorschijn. Het was een en al schitterlng van goud en edelstenen.
„De sheriff heeft al zijn kostbaarheden geofferd!" ging het van mond tot mond. Een enkele spotter waagde het te roepen: „Leve de edele sherlff!" Iedereen begreep de bedoeling van deze woorden en weldra klonk het van alle kanten: „Leve onze sherlff! Sheriff de Lacy wordt de bevrijder van onze koning." De sheriff zelf beefde van ingehouden woede. Daar gingen al de schatten, die hij in de loop der laatste maanden met zoveel wreedheid van anderen geroofd had. Maar het ergste was nog, dat hij hier zo openlijk te kijk gesteld werd. En dat hij niet in staat was, daar iets tegen te doen. De regent, prins Jan, keek strak voor zich uit, alsof het hem niet aanging. Marianne was niet in staat haar vreugde te verbergen. Haar gelaat straalde. „Dat zal ik je betaald zetten!" flitste het even door het hoofd van de sheriff. Maar hij kon niet lang naar het meisje kijken. Want de koningin-moeder, die naast haar zat, verhief zich van haar zetel en riep voi vreugde uit: „Wat een rijkdommen! Wat een prachtig geschenk. Ja, daarvoor moeten wij u dank zeggen, edele sheriff!"
De sherlff voelde ook hier weer de spottende ondertoon van deze lofprijzlng. Hij werd er geheel door uit het veld geslagen. Want als goed hoveling had hij de koningin een hoffelijk antwoord moeten geven. Maar de sheriff kon niets anders uitbrengen, dan een onnozel gestamel van: „Ik... ik... hm. Maar... eh... ik..."
Het volk had plezier in de ongelukkige houding van de sheriff en lachte hem brutaal weg uit.
Toen het rumoer een beetje verstomde, richtte de koningin zich tot de prins-regent en zijn hofgeestelijke en sprak: „Laten wij de hemel danken voor deze grote gaven. Nu kunnen wij er tenminste zeker van zijn, dat we het losgeld voor onze zoon, de koning bijeenkrijgen."
„Inderdaad majesteit!" antwoordde de geestelijke. „Hier is geen twijfel meer mogelijk. Voor zoveel goud krijgen we onze koning terug. De sheriff heeft door zijn groot offer het hele Engelse volk aan zich verplicht!"
„Ook dat nog!" gromde de sheriff zacht. Maar zijn gedachten aan wraak dorst hij zelfs nog niet te fluisteren. Maar wreken zou hij

ROBIN HOOD

zich, dat stond nu reeds bij hem vast. Eindelijk deed ook Prins Jan een stap naar voren. „De prins gaat spreken!" golfde het dadelijk over het volle plein. En meteen viel er een afwachtende stilte.
„Vrienden van de koning!" klonk het op goed gehuichelde, vriendelijke toon. „Het is werkelijk verheugend te zien, hoe gij allen, met onze sheriff uw offers hier hebt samen gebracht. Ja, ik wist wel, dat er onder u, ondanks het werk van samenzweerders als Robin Hood, nog vele koningsvrienden leven." — Even dreigde er een rumoer los te breken. Men was het blijkbaar niet helemaal met de prins eens. Maar deze verhief zijn stem en galmde over het plein: „Namens mijn broer Richard breng ik u allen dank voor deze gaven. Wij zullen alles doen, om onze koning zo spoedig mogelijk weer in ons midden te hebben. Keert nu rustig naar uw huizen terug." De prins was uitgesproken. Hij keerde weer naar zijn zetel terug. Maar tot zijn ergernis en verbazing bemerkte hij, dat het volk nog niet van plan was, heen te gaan. Zouden die lompe burgers geen geloof hechten aan zijn woorden? Zouden ze al iets vermoeden van het listige plan, dat in zijn hoofd zo juist was opgekomen? Zou hij al die vriendelijke woorden voor niets gesproken hebben? Weer rees de prins overcind en bijna vijandig riep hij tot de wachtende menigte: „Waarom gaan jullie niet heen, zoals ik jullie heb aangeraden. Waar wachten jullie nog op?" Plots kwam het antwoord. „Wij willen weten, waar al die schatten blijven, die daar op de tafel liggen uitgespreid." — „Haha!" lachte de prins nu. „Jullie zijn natuurlijk bezorgd voor die schatten! Zeer prijzenswaardig. Maar lijkt het jullie niet het beste, die zorg maar aan ons over te laten?" De prins meende zich al meesterlijk uit deze moeilijke toestand gered te hebben. Maar het spottend gelach bewees hem, dat ze het niet met hem eens waren. Zo scheen de koningin het ook te begrijpen. Ook zij kwam wat meer naar voren en sprak: „De trouwe burgers van onze koning behoeven zich niet om deze schatten ongerust te maken. Ik, de koningin-moeder, zal mij met de zorg daarvoor belasten. Ik zelf zal een extra wacht samen stellen, die deze schatten in de komende nacht zal bewaken. En morgenochtend zal ik ze zelf naar Londen brengen. In handen van de moeder van de koning achten jullie de schatten toch wel veilig, nietwaar?"
Een luid gejuich brak los. Het volk was zichbaar voldaan. Maar prins Jan niet. Die knarsetandde van woede. Nu was ook hij verslagen, dit keer door de koningin-moeder zelf.
Daartegen kon hij zich op dit ogenblik niet verzetten. Terwijl de menigte nu het grote plein verliet, wenkte de koningin haar dienaren en gaf hun de nodige bevelen, om de schatten naar haar paleis te brengen. „Kom, Marianne," sprak zij toen, „laten we heengaan!" Het leek echter, of Marianne die woorden niet verstond. Haar blikken waren voortdurend op de wegtrekkende mensenmenigte gevestigd. Alsof zij met bezorgdheid naar iemand zocht. „Hier zijn geen bekenden meer, Marianne!" lachte de koningin vriendelijk. „Robin Hoods aandacht wordt thans voor andere dingen opgeëist!"
Marianne bloosde even. Ze begreep, dat de koningin haar gedachten geraden had.
„Kom mee!" herhaalde de koningin. „Morgen wacht ons een spannende reis. Ik zou het zeer op prijs stellen, als je me wilde vergezellen naar Londen!"
„Niets liever dan dat, Majesteit!" antwoordde Marianne dadelijk. Toen volgde zij de koningin naar haar paleis.
Prins en regent bleven samen achter!

Zal de kostbare last veilig in Londen aankomen? Of heeft prins Jan weer een nieuw vals plan bedacht, om de invrijheidstelling van de koning te verijdelen?
Er staan weer spannende dingen te gebeuren. Maak, dat je er de volgende week bij bent.

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

„DENKENDE" DIEREN

ECHT DENKEN, zoals mensen kunnen dieren natuurlijk niet. Wel doen ze soms verstandige dingen, al zijn ze er zich zelf niet van bewust. Zo kennen honden hun baasjes na jaren nog terug. Men beweert zelfs dat een hond, die in vijf jaar zijn baas niet had gezien, hem direct weer volgde alsof ze nooit uit elkaar waren geweest. Ook van katten wordt zoiets verteld, alleen schijnen katten de huizen waar ze wonen beter te kennen dan haar bazen. Doch de olifant spant met zijn gebeugen de kroon.

Een natuuronderzoeker vertelde eens, dat lemand een olifant een stuk brood met cayennepeper gaf, natuurlijk om hem te plagen. Cayennepeper is Spaanse peper, beel erg sterk en niet te eten. Een paar weken later zag het beest hem weer. Eerst liet hij zich door de man liefkozen, net alsof er niets aan de hand was, maar plotseling stak hij zijn slurf in een emmer met vuil water, zoog die leeg en spoot zijn plaaggeest van onder tot boven nat.

Dieren denken in „plaatjes". Ze nemen alles goed in zich op, dat merk je b.v. duidelijk bij katten. Als de potten en pannen in een keuken op een andere plaats worden gehangen, merkt een kat dat dadelijk. Soms springt ze op een tafel of een kastje en snuffelt op een plaats, waar anders een pan hing. Opmerkingsgave en gewoonte spelen bij een dier een grote rol. Daarop en op de zucht om na te bootsen, berust de dressuur. Heb je er wel eens op gelet, dat alle dieren graag naäpen? Jonge hondjes, die je door een poesenmoeder laat grootbrengen, likken dikwijls hun pootjes en wassen hun snuitjes er mee, net als ze dat van moeder de kat hebben gezien. Als je een dier dus wilt dresseren, moet je gebruik maken van zijn drang om na te apen en bovendien moet je bem alles heel veel keren laten berhalen, zodat 't voor hem op 't laatst een gewoonte wordt. Maar als een dier een handeling uit gewoonte doet, denkt hij er niet bij. Om een voorbeeld te geven noemen we het ademhalen bij de mens. Daar denk je niet bij, de gehele dag haal je even vlug adem (indien je tenminste geen inspannend werk doet, zoals hardlopen, enz.) zonder er bij te denken, maar ook zonder.... het een keer te vergeten.

Maar.... je kunt er bij denken en dan b.v. met opzet vlugger gaan ademen, of je adem inhouden.

Dieren kunnen dingen, die ze door dressuur hebben geleerd, maar op een manier volvoeren, namelijk op de geleerde manier en alles geheurt automatisch en dus zonder er menselijk bij te denken, want dat kunnen ze niet.

Als je voor het hok van een aap een banaan legt en in zijn hok een stok, dan zal hij die stok gebruiken om de banaan naar zich toe te halen. Hij komt zelf op de gedachte, dus combineert hij iets. Maar hij doet niets als je de stok achter hem neerlegt en hij de banaan en de stok niet tegelijkertijd ziet. Uit verschillende van deze proeven heeft men wel het een en ander omtrent het denkvermogen van de dieren kunnen vaststellen. Wat een dier niet ziet, vergeet hij. De aap ziet de banaan die voor zijn bok ligt, nu, kijkt hij om en ziet de stok die achter hem ligt, maar de banaan is hij intussen vergeten. Als hij nu weer voor zich kijkt, ziet hij de banaan weer, maar is de stok vergeten.

Het is grappig om de handelingen van de dieren na te gaan en jullie moeten het zelf ook maar eens doen. Dan zul je zien, hoeveel eigenaardige dingen dieren kunnen doen, iets, wat je vroeger nooit opgemerkt hebt!

JE KUNT HET GELOVEN WANT..... HET STOND IN DE KRANT

VLIEGENDE VERHUIZINGEN

IN AMERIKA kan men binnenkort met inboedel en al per vliegmachine gaan verhuizen. Er komt dan een auto met een grote aanhangwagen bij je voor de deur en in deze aanhangwagen wordt alle huisraad geborgen. Daarna gaat het naar het vliegveld, waar een speciaal ingericht tweemotorig vliegtuig klaar staat. De aanhangwagen past precies tegen de romp van het vliegtuig aan, en nadat de wagen aan de vliegmachine is vastgemaakt gaat het vliegtuig, dat tussen twee haakjes twee staarten heeft, met de aanhangwagen de lucht in. Je ziet dus een vliegende verhuiswagen in de lucht en.... het leek niet eens zo heel erg gek. Zo verhuist men de inboedel van huis tot huis over afstanden van honderden kilometers in een enkele dag....

OPLOSSINGEN RAADSELKIST UIT No. 6

De boodschap boven in de raadselkist luidde: „Vinden jullie Donald Duck ook zo'n leuk blad? Ik en al de jongens uit mijn straat zijn er dol op. Ik wou maar dat het twee keer in de week verscheen!"

Hier zijn de oplossingen van de raadsels: Gastronoom - Astronoom - ladder - Adder. — Bij elkaar behoren:

1 en 15	**3 en 19**	**5 en 20**	**7 en 14**	**10 en 12**
2 en 13	**4 en 17**	**6 en 16**	**8 en 9**	**11 en 18**

Kruiswoordpuzzle: van links naar rechts: 1. ik; 3. been; 4. Dr.; 7. wiekslag; 9. eer; 10. is; 11. peer. Van boven naar beneden: 1. iedereen; 2. kerk; 5. Uwe; 6. als; 8. lep; 10. sir; 12. eb.

EEN HANDWERKJE VOOR MEISJES

Drie zakdoekjes

Fijne, zelf geborduurde zakdoekjes zijn een mooi bezit. Natuurlijk gebruik je ze om er je neus in te snuiten, maar... zo'n enkele keer kun je ze ook wel eens even uit je tasje halen om er mee te pronken. Je maakt de zakdoekjes van wit of effen gekleurd, dun katoen of battist. De afmetingen moeten minstens 25 X 25 cm zijn.

Eerst maak je rondom een smal „rolzoompje". Dat haak je om met roze of lichtblauw haakgaren no. 60 (een fijne haakpen gebruiken. 1 vaste. 1 kettingsteek, 1 vaste, enz.). Ben je erg knap in het haken dan kun je boven die eerste afwerkingstoer nog een pico'tje maken, dat geeft het effect van een kantje. De borduurmotiefjes neem je eerst over op dun, doorschijnend papier en daarna breng je ze met behulp van carbonpapier over op de hoekjes van de zakdoekjes. De motiefjes borduur je met mooie kleuren DMC.

Vervolg v. blz. 10

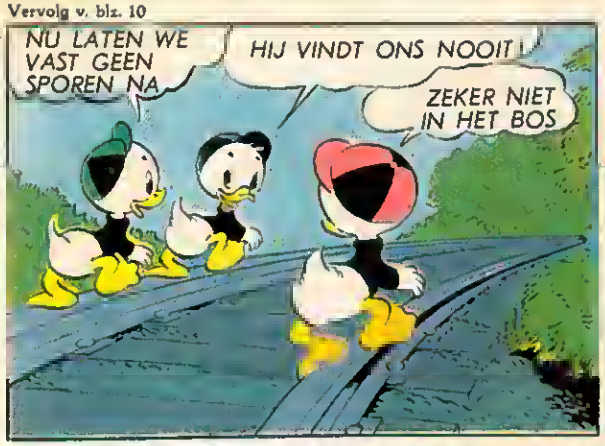

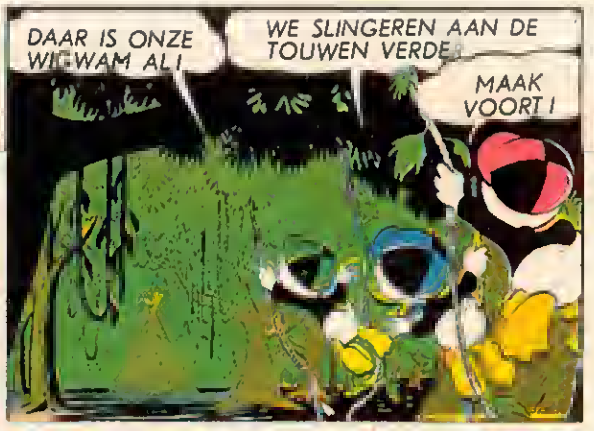

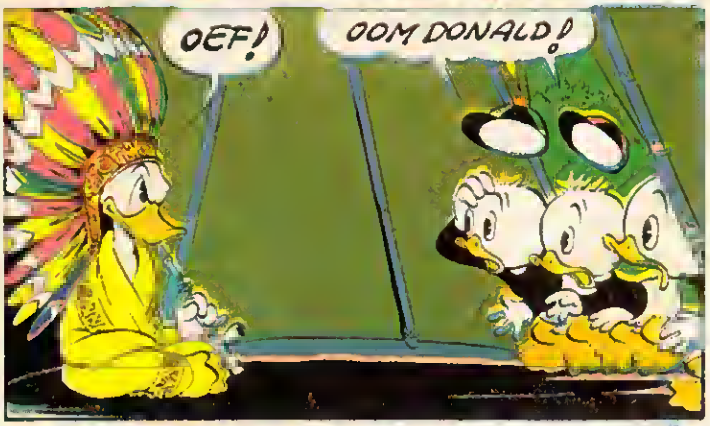

Vervolg blz. 18

Vervolg v. biz. 9

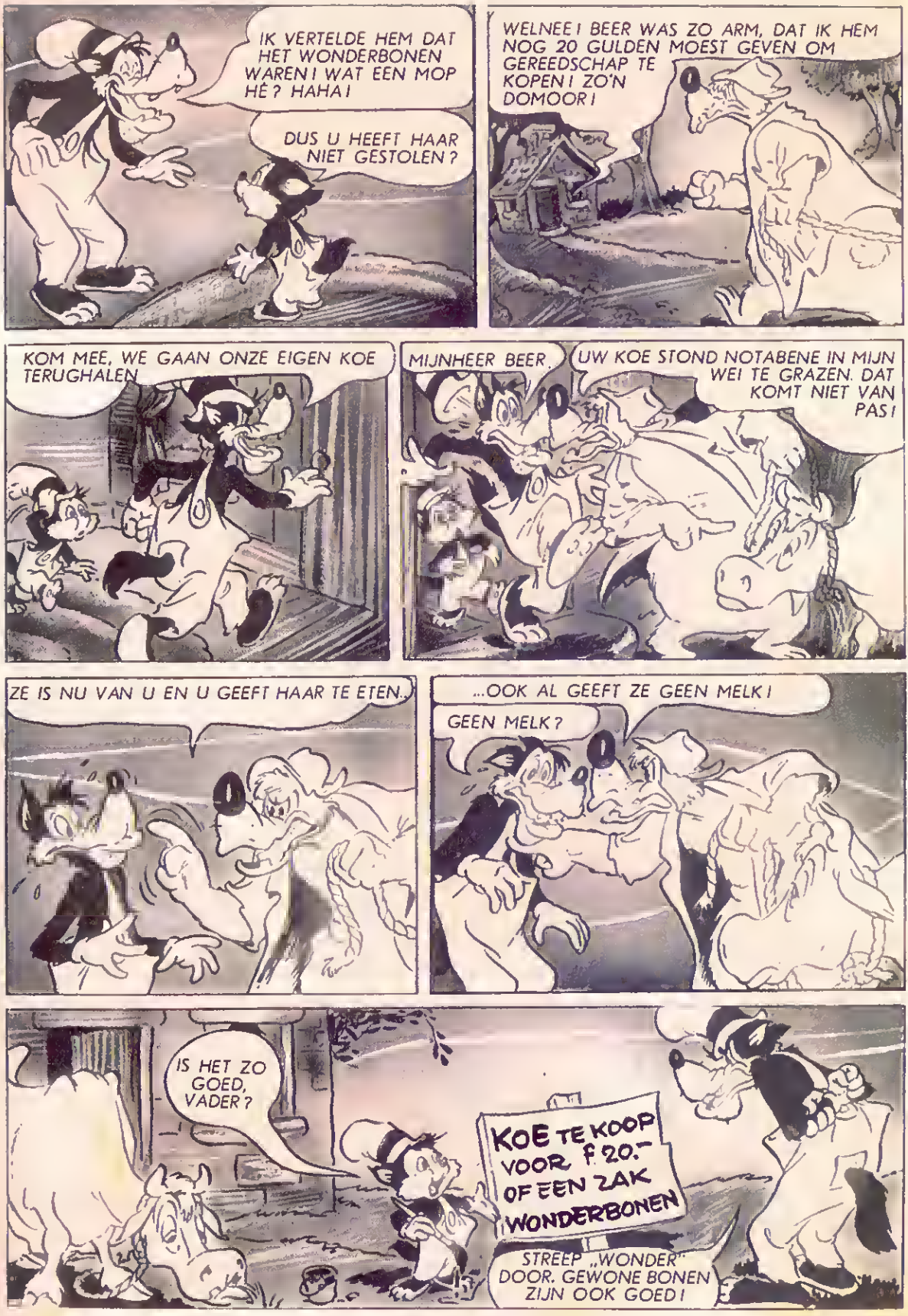
IK VERTELDE HEM DAT HET WONDERBONEN WAREN! WAT EEN MOP HÉ? HAHA!
DUS U HEEFT HAAR NIET GESTOLEN?
WELNEE! BEER WAS ZO ARM, DAT IK HEM NOG 20 GULDEN MOEST GEVEN OM GEREEDSCHAP TE KOPEN! ZO'N DOMOOR!
KOM MEE, WE GAAN ONZE EIGEN KOE TERUGHALEN
MIJNHEER BEER.
UW KOE STOND NOTABENE IN MIJN WEI TE GRAZEN. DAT KOMT NIET VAN PAS!
ZE IS NU VAN U EN U GEEFT HAAR TE ETEN..
...OOK AL GEEFT ZE GEEN MELK!
GEEN MELK?
IS HET ZO GOED, VADER?
KOE TE KOOP VOOR f. 20.- OF EEN ZAK WONDERBONEN
STREEP „WONDER" DOOR. GEWONE BONEN ZIJN OOK GOED!

Vervolg v. blz. 15

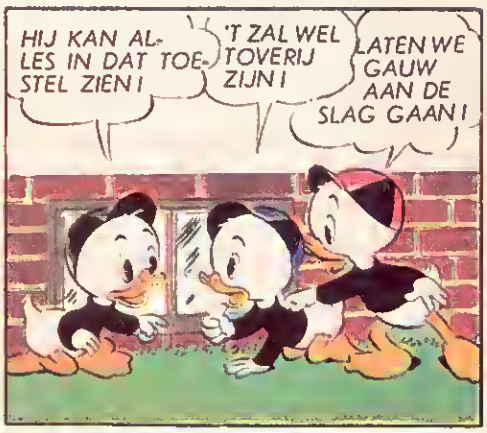

'S NACHTS IS ER KRUISRAAD

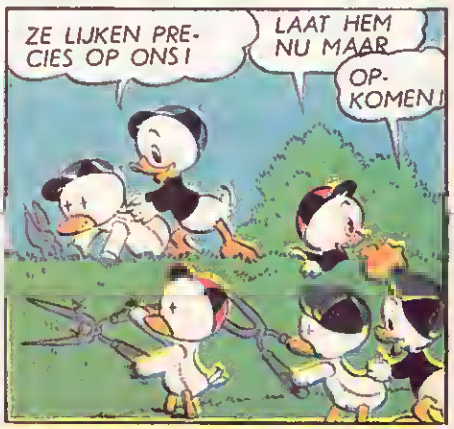

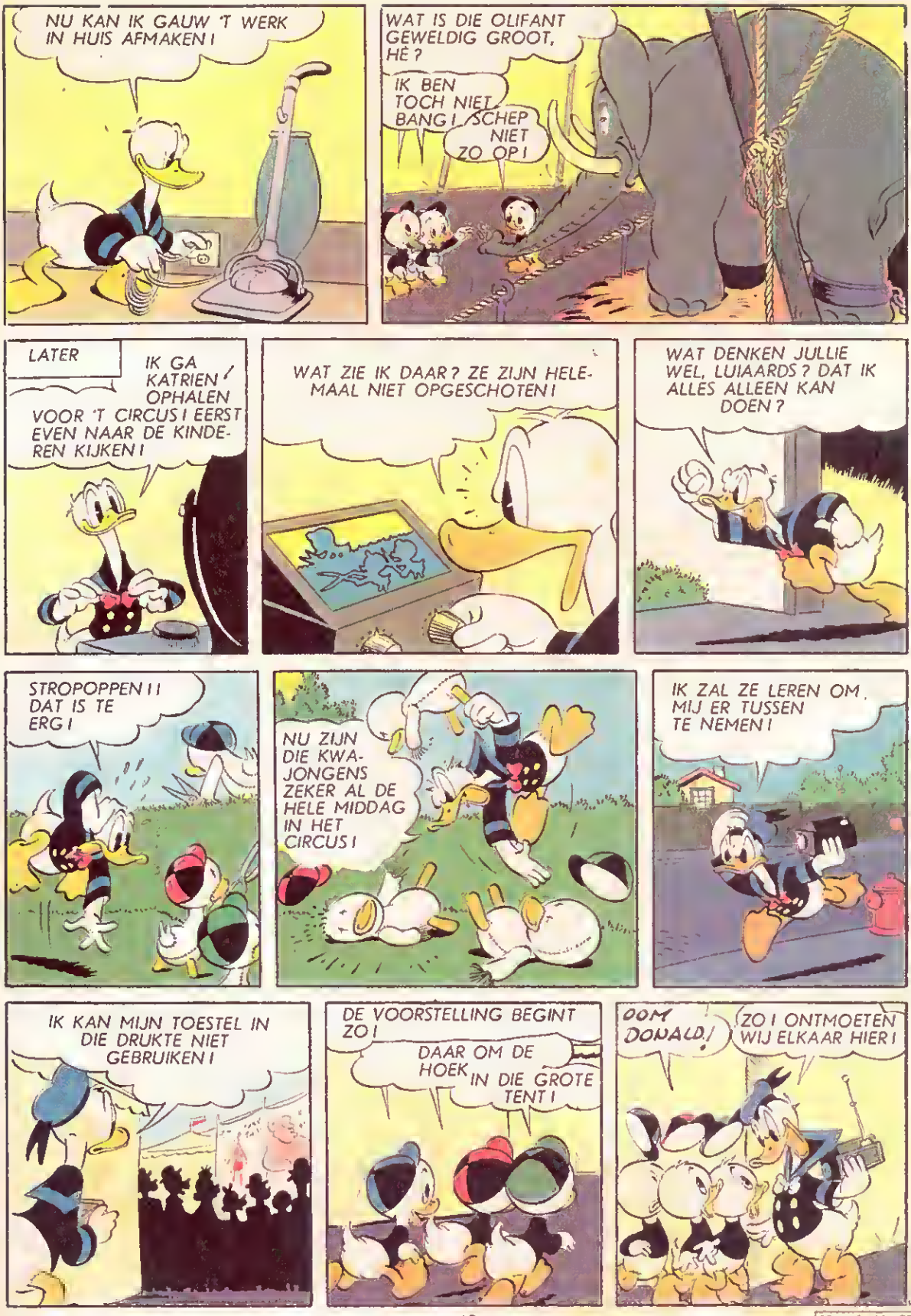

Vervolg blz. 22

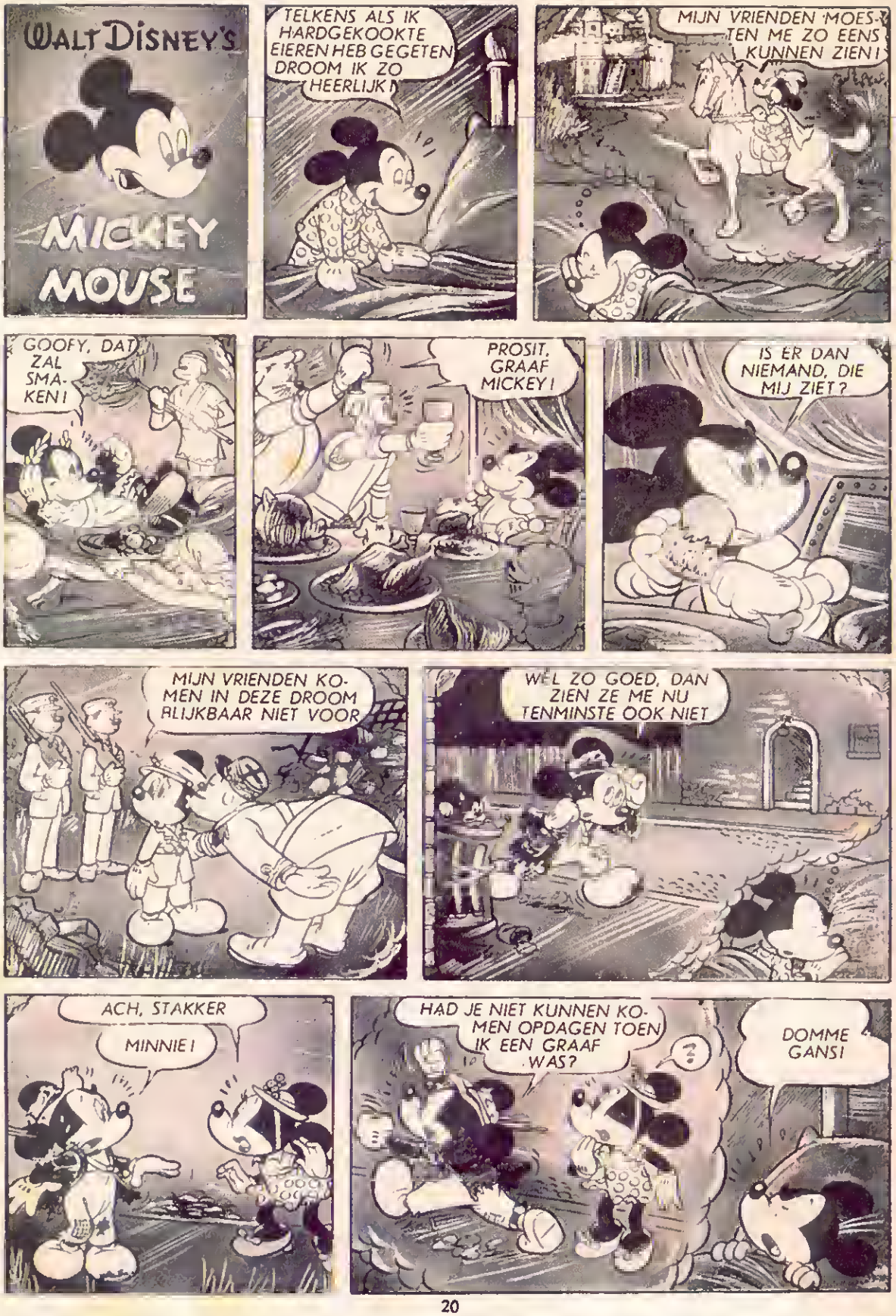
WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
TELKENS ALS IK HARDGEKOOKTE EIEREN HEB GEGETEN DROOM IK ZO HEERLIJK!
MIJN VRIENDEN MOESTEN ME ZO EENS KUNNEN ZIEN!
GOOFY, DAT ZAL SMAKEN!
PROSIT, GRAAF MICKEY!
IS ER DAN NIEMAND, DIE MIJ ZIET?
MIJN VRIENDEN KOMEN IN DEZE DROOM BLIJKBAAR NIET VOOR
WEL ZO GOED, DAN ZIEN ZE ME NU TENMINSTE OOK NIET
ACH, STAKKER MINNIE!
HAD JE NIET KUNNEN KOMEN OPDAGEN TOEN IK EEN GRAAF WAS?
DOMME GANS!

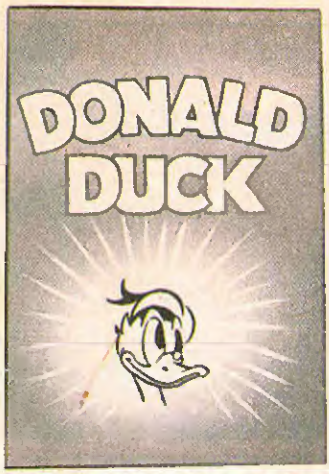
DONALD DUCK

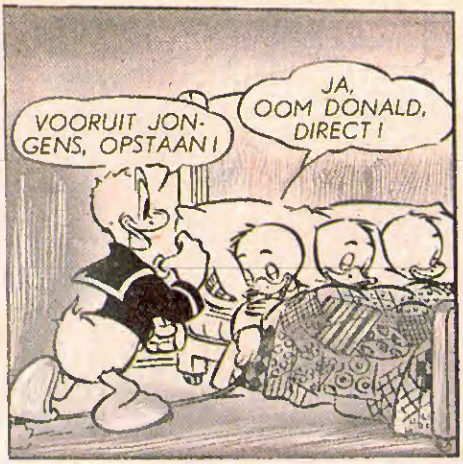
VOORUIT JONGENS, OPSTAAN!
JA, OOM DONALD, DIRECT!

EN NU VOOR DE LAATSTE KEER!

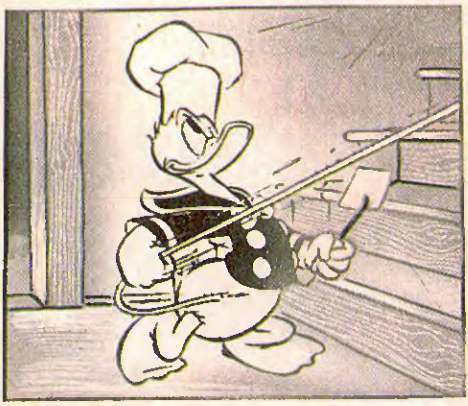

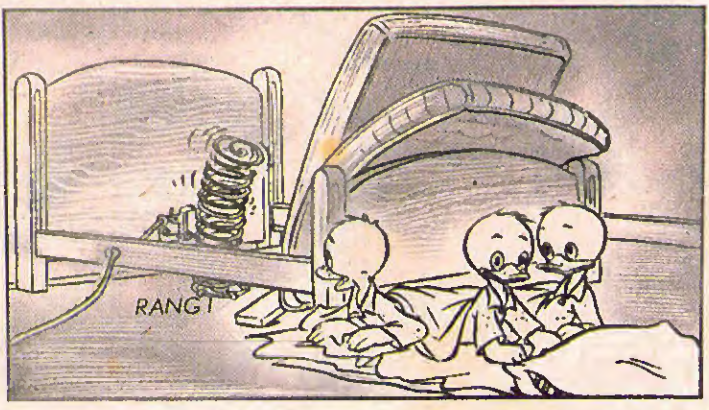
RANG!

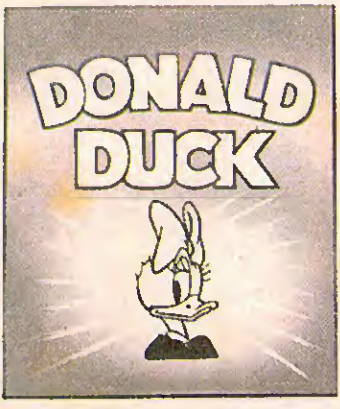
DONALD DUCK

MIJN NIEUWSTE VINDING, DE SNELSTE RACEBOOT TER WERELD!

IN VOLLE VAART SPRINGT-IE VAN GOLF TOT GOLF

GEWELDIG HÉ?

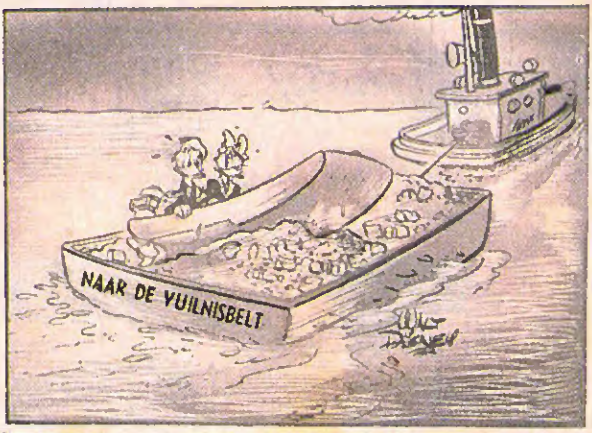
NAAR DE VUILNISBELT

Vervolg v. blz. 19

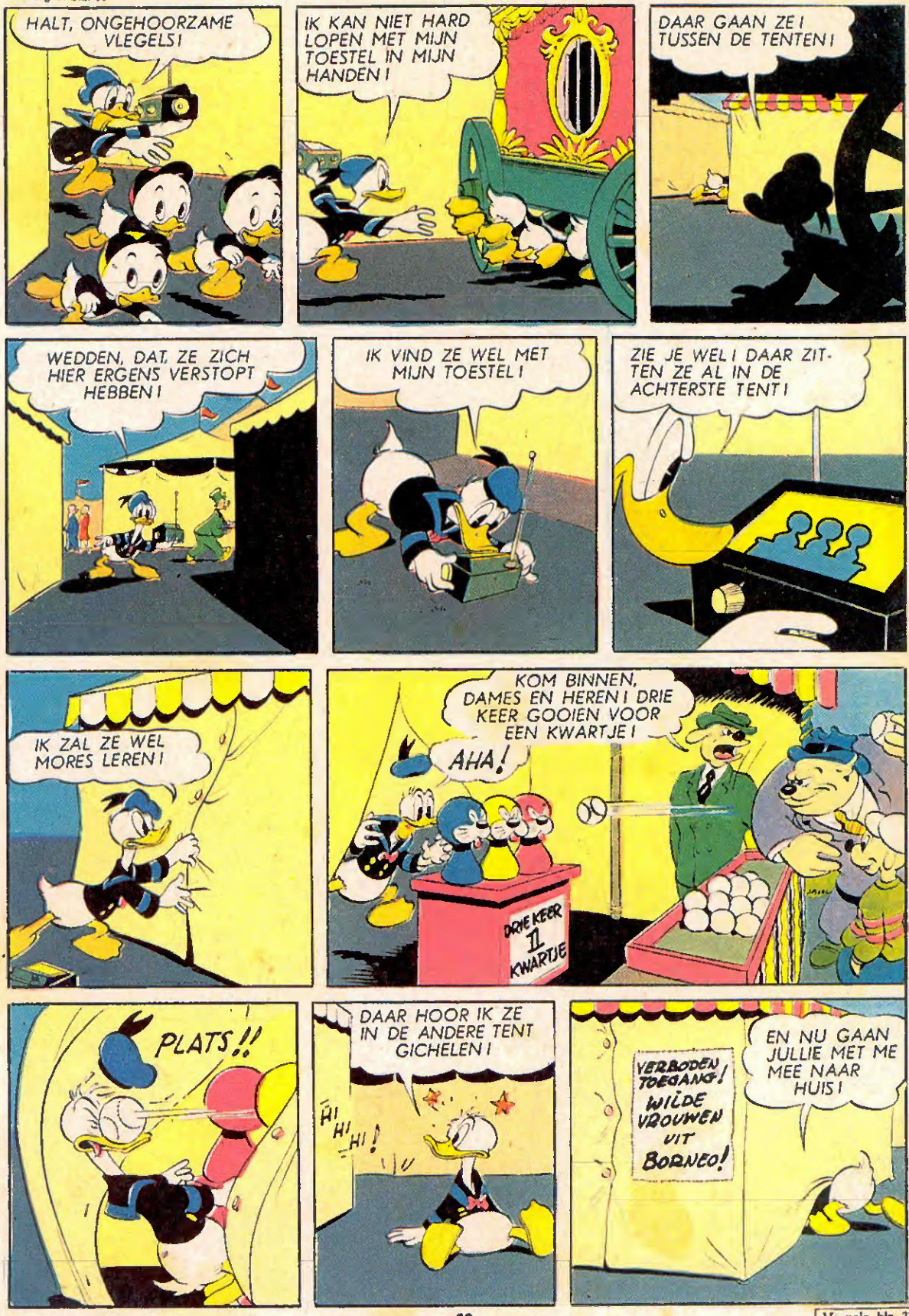

Vervolg blz. 23

PAK HEM!
HELP, EEN DIEF!
SLA ER MAAR OP!
AU, AU, DAMES, LAAT MIJ HET EVEN UITLEGGEN!

WAT EEN WILDE KATTEN! DAAR GA IK NIET MEER OP VISITE!

GELUKKIG, DAT MIJN TOESTEL NOG HEEL IS GEBLEVEN!

KIJK, DAAR GAAT OOM DONALD WEER!
KONDEN WE MAAR WAT BEDENKEN
WAARDOOR HIJ NAAR HUIS GAAT!

DENKEN JULLIE, WAT IK DENK?
DRIE WILDE APEN

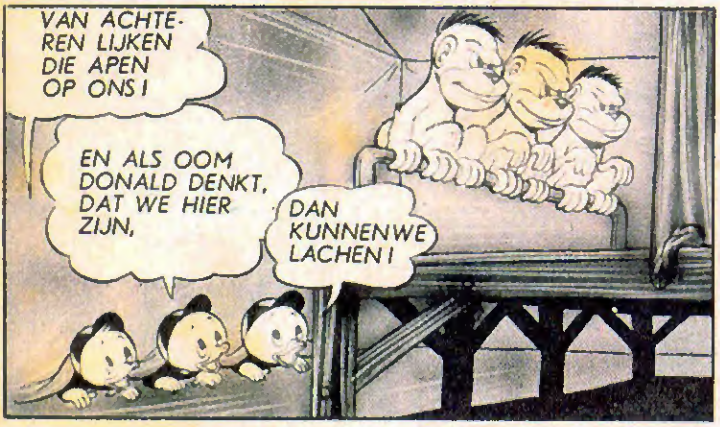
VAN ACHTEREN LIJKEN DIE APEN OP ONS!
EN ALS OOM DONALD DENKT, DAT WE HIER ZIJN,
DAN KUNNENWE LACHEN!

HIJ HEEFT ONS GEZIEN!
DAAR KRUIPEN ZE DIE TENT IN!

IK ZAL EERST EVEN KIJKEN! IK HEB GENOEG VAN WILDE VROUWEN EN ZO!

HA, EEN VOORSTELLING! ZE ZITTEN NETJES OP EEN RIJ! NU ZAL IK ZE EINDELIJK HEBBEN!

DAAR BEN IK!
KRRAK!!

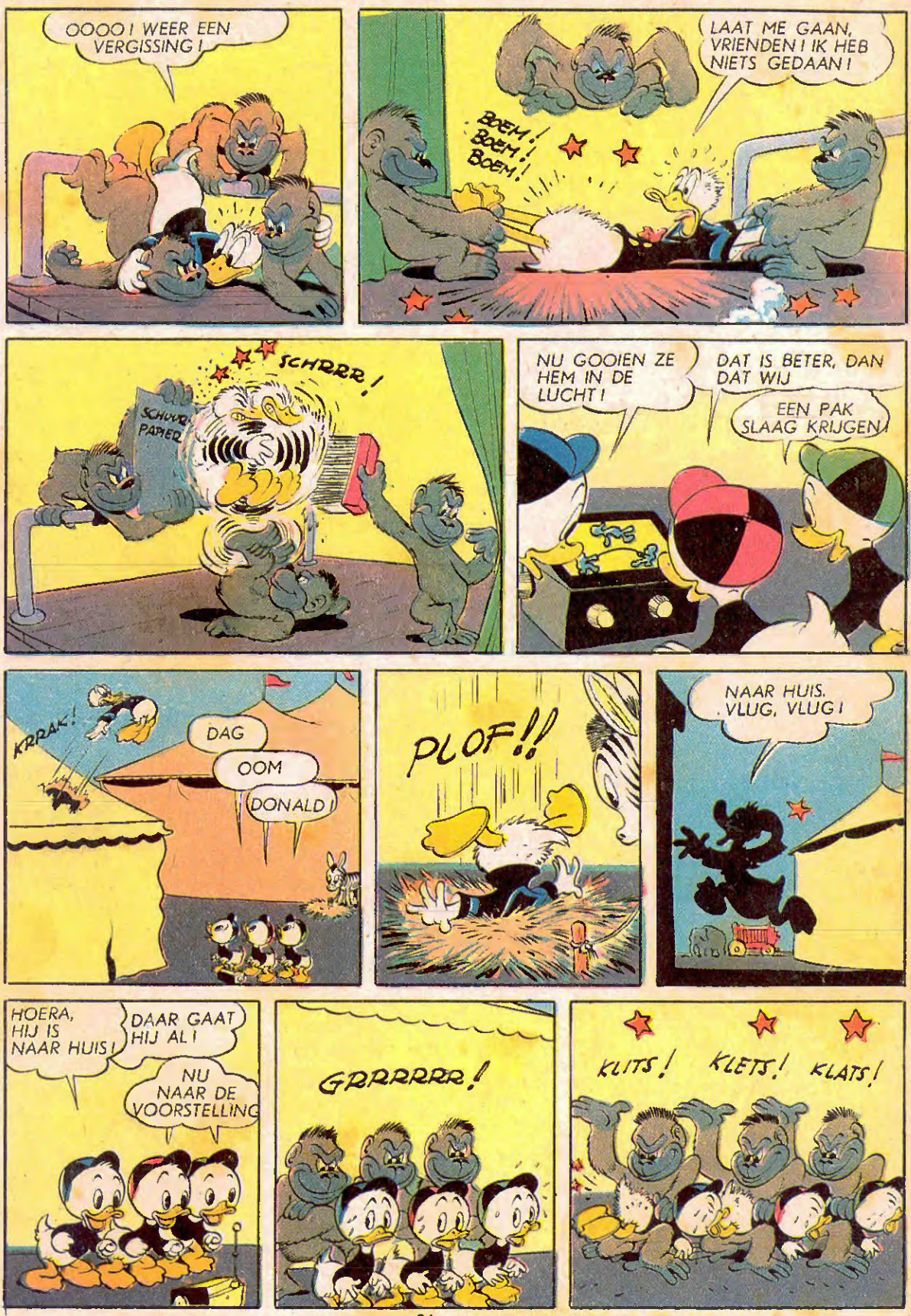
OOOO! WEER EEN VERGISSING!
LAAT ME GAAN, VRIENDEN! IK HEB NIETS GEDAAN!
BOEM! BOEM! BOEM!
SCHRRR!
SCHUURPAPIER
NU GOOIEN ZE HEM IN DE LUCHT!
DAT IS BETER, DAN DAT WIJ
EEN PAK SLAAG KRIJGEN!
KRRAK!
DAG
OOM
DONALD!
PLOF!!
NAAR HUIS. VLUG, VLUG!
HOERA, HIJ IS NAAR HUIS!
DAAR GAAT HIJ AL!
NU NAAR DE VOORSTELLING
GRRRRRR!
KLITS! KLETS! KLATS!